

Portretul mamei

Eugenia Calancea

Portretul tău mamă,
e numai mângâiere,
cu părul de-argint,
și glas duios de miere,
iar mâna ta mamă,
e o caldă coroană,
care pe capul meu,
divinitate toarnă.
Picioarele tale mamă,
ce pasul des ți-l poartă,
spre căsuța verde,
când m-aștepți la poartă.
Cu ochii tăi mamă,
tu mi-ai deschis un univers,
în care eu să cânt,
cu dragoste un vers.
Corpul tău acum mamă,
e o salcie subțire,
îmbrățișarea ta
îmi dă multă iubire.
Fruntea ta mamă,
atât de-mbietoare,
când o sărut dulce,
tu îmi dai iertare.
Mamă de ești-n întuneric,
m-apropii ușor, încet,
căci văd portretul tău,
ca cel mai dulce secret.